

دکتر پاک سرشت و حمایت‌های مهندس اوجی، عزم شرکت ملی گاز برای اجرای طرح توربین ملی جزم شد.

دولا دولا نمی‌شود! زیمنس حتماً از اجرای این پروژه مطلع می‌شد و برمی‌آشفتم. چرا که در قرارداد صد دستگاه، قرار بود طرف ایرانی، سرش در کار خودش باشد و به دل تکنولوژی‌های کلیدی توربین سرک نکشد. بنابراین ممکن بود شرکت زیمنس با استناد به قوانین مالکیت معنوی از اوتی‌سی و حتی شرکت ملی گاز شاکی شود و بخواهد از این نمد کلاهی برای خودش بدوزد. بدتر آن‌که در صورت شکست پروژه حتی ممکن بود کار به جاهای باریک بکشد؛ در این صورت چه بر سر مناسبات شرکت گاز و زیمنس می‌آمد؟ لاجرم شرکت گاز از این جا مانده و از آنجا رانده، باید در پی همکاری با سایر توربین‌سازان دنیا می‌شد. همچنین منافع شرکت ملی گاز در این مشارکت نیز برای برخی از مدیران این شرکت قابل درک نبود. آنها می‌پرسیدند که چرا شرکت گاز باید پاسوز پیشرفت‌های یک شرکت خصوصی شود؟ و به فرض دستیابی اوتی‌سی به دانش فنی، چه چیزی عاید شرکت گاز می‌شود؟

با این حال برای کسانی که می‌دانستند پیشرفت بدون قبول سختی و ریسک محقق نمی‌شود، این استدلال‌ها مانعی برای حرکت نبود. در نتیجه با پیگیری‌های

قراردادی مشارکتی که بین شرکت اوتی‌سی و شرکت ملی گاز منعقد می‌شد تا آن زمان نمونه مشابهی نداشت. ابهامات قرارداد به حدی بود که کارشناسان حقوقی و قراردادهای شرکت ملی گاز تا آن زمان را ناممکن می‌دانستند. عمده قراردادهای شرکت ملی گاز تا آن زمان به صورت قرارداد پیمانکار-کارفرما نوشته می‌شد و اساساً تجربه‌ای در زمینه قرارداد مشارکتی توسعه فناوری که با عدم قطعیت بسیاری مواجه است، وجود نداشت. در قرارداد فی‌مابین قرار شد ۵۰ میلیارد تومان آورده اوتی‌سی و ۴۰ میلیارد تومان سهم شرکت ملی گاز باشد. در پایان قرارداد، سهم شرکت ملی گاز ارزش‌گذاری شده و به نرخ روز، به اوتی‌سی واگذار می‌شد. شرکت اوتی‌سی نیز متعهد می‌شد در فروش‌های خود به شرکت گاز، به میزان ۱۳/۴ درصد در قیمت هر توربین تخفیف دهد و بدین ترتیب، سهم شرکت ملی گاز را تسویه کند. این قرارداد نمونه منحصر به فردی از ایفای نقش دولت در تنظیم‌گری، تسهیل‌گری، بازارسازی و ایفای یک حکمرانی کم‌نقص در تولید تجهیزات پیشرفته بود.

مدیر پژوهش و فناوری شرکت ملی گاز به خوبی دریافته بود که اجرای این پروژه به همفکری و همکاری فعالانه افراد مختلفی گره خورده است. بنابراین پیشنهاد داد تا شورایی در بالاترین سطح شرکت ملی گاز برای راهبری پروژه تشکیل شود؛ شورایی که نقش مشورتی، حمایتی و نظارتی داشته باشد و بتواند مشارکت بازیگران دیگر را برای به سرانجام رساندن این طرح بزرگ جلب کند. از این گذشته، ابهامات پروژه و موارد پیش‌بینی

مدیر پژوهش و فناوری شرکت ملی گاز به خوبی دریافته بود که اجرای این پروژه به همفکری و همکاری فعالانه افراد مختلفی گره خورده است. بنابراین پیشنهاد داد تا شورایی در بالاترین سطح شرکت ملی گاز برای راهبری پروژه تشکیل شود؛ شورایی که نقش مشورتی، حمایتی و نظارتی داشته باشد و بتواند مشارکت بازیگران دیگر را برای به سرانجام رساندن این طرح بزرگ جلب کند